

زنده باد اول ماه مه!

تاریخ را کسی ننوشته است. هیچ کس نمیتواند وقوع هیچ چیز در آینده را تضمین کند، اما همه ما خوب میدانیم تاریخ چگونه ساخته میشود و راه آزادی و رهایی از کدام مسیر میگذرد.

برای آزادی باید جنگید. برای پیروزی در این جنگ باید قدرت داشت. برای قدرت داشتن باید متحد بود. برای متحد بودن باید به خود و به شیوه های این نبرد و اشکال پیروزی در این جنگ اعتقاد داشت. باید برای قرار گرفتن در موضع فاتحان آماده بود و دانست که با قلع و قمع کردن مدافعان نظم کنونی چه نظمی را باید جایگزین کرد و چطور باید از پیروزی محافظت نمود.

تاریخ بارها نشان داده است که وقتی توده های وسیع محرومان و استثمار شدگان یک دل و یک صدا برای رها ساختن خود پا به میدان نبرد - نبردی همه جانبه با ستمگران و حکومتشان بگذارند هیچ نیروی نمیتواند جلودارشان باشد.

اول مه، روز جهانی کارگر راه را نشان میدهد. حکومت کارگری قطب نمای ما است.

زنده باد حکومت کارگری!

صفحه ۲

طبقه کارگر و تعیین تکلیف با مصوبه سالانه دستمزدها

صفحه ۳

دستمزدها، جنبش کارگری و اول مه

طبقه کارگر و تعیین تکلیف با مصوبه سالانه دستمزدها

کارگر در ایران برای تعیین تکلیف جدی برای کشمکش های عرصه دستمزد خود است. این مهمترین عرصه تقابل طبقاتی کارگری در آینده نزدیک پیش رو را تشکیل میدهد.

مصوبه دستمزدها یک ورق پاره بی ارزش!

مصوبه دستمزدها سوت پایان کشمکش دستمزدها در ایران نیست، نمیتواند باشد. این نقطه آغاز کشمکشها در روی زمین سفت و داغ مراکز تولیدی و در مواجهه روزمره زندگی با عواقب این مصوبه است. باید اطمینان داشت، همه چیز حکایت از آن دارد که طبقه کارگر در ایران در مواجهه مستقیم با کارفرما و دولت، آگاهی، مبارزه جویی بسیار بیشتری در توشه خود دارد که به میدان آورد. طولی نخواهد کشید که موج اعتراضات بر سر دریافتی ها و برای به کرسی نشاندن تکه پاره های دستمزد جامعه را روی سر بگذارد. مساله اصلی و تعیین کننده آن است که پرچم افزایش فوری و اساسی دستمزدها بعنوان حلقه متحد کننده این اعتراضات در دست بخشهای مختلف خلاقانه بکار گرفته شود. سناریوی فصل دستمزدها باید از زبان جنبش دستمزدها، متکی به دخالت و رای و اراده مستقیم توده کارگر از نو روایت شود.

جنبش کارگری در ایران در هر گام از ابتکارات و چاره جویی در این مسیر، قدرت و اعتماد بنفس شگرفی را در صفوف کشف و تجربه خواهد کرد.

همه فلسفه و خاصیت فصل دستمزدها در پس راندن توده کارگر است. رای و اراده و دخالت خود کارگران را عقیم میگذارد. از مصوبه دستمزدهای 1401 طبقه حاکم در ایران نکبت، خفت و جبن میبارد. دنیایی از توطئه و تعرض پشت این مصوبه خوابیده است اما اثری از "پیروزی" در آن یافت نمیشود. چُسان فُسان "نمایندگی" منافع کارگران؛ تعزیه و سینه زنی اینترنتی برای "کارگران مظلوم"، و در پایان "پیروزی یواشکی"؛ تنها و تنها فراخوان طبقه حاکم به طبقه کارگر در ایران برای تعیین تکلیف جدی برای کشمکش های عرصه دستمزد خود است.

با مصوبه دستمزدها در اسفند ماه و در سطح بسیار نازل و در عمق زیر خط فقر، اگر چه یک حمله بزرگ به موقعیت کارگران؛ اگر چه یک دهن کجی به توقعات و انتظارات بر حق کارگری؛ اما به هیچ طریق نمیتوان از یک شکست برای طبقه کارگر نام برد. به این دلیل ساده که هیچ رد پایی از جنگ، مقاومت یا دخالت کارگران و مراکز کارگری در رابطه با آن را نمیتوان سراغ گرفت.

کارگران و مراکز کارگری، اساسا از سناریوی دولتی دستمزدها پرهیز نمودند، به این سناریو و پرسناژهای آن پشت کردند. کارگران هزار بار حق داشتند. این تشخیص درست بود. هیچ مرکز کارگری به "کارگر پناهی" نوع خانه کارگر واقعی نگذاشت، وقت خود را بدنبال "اجرای قانون کار" هدر نداد؛ هیچ جا توهم و انتظار برای تعیین یک دستمزد شایسته از ابواب جمعی کاربدستان حکومتی عرض اندام نکرد. کارگران هزار بار حق داشتند. تشریفات اسفند ماه دستمزدها، جایی برای پیروزی طبقه کارگر نداشت. در عوض یکبار دیگر نیاز حیاتی و فوری جامعه برای یک آلترناتیو پرولتاری، برای یک جنبش دستمزد مستقل کارگری را بر پیشانی جامعه حک کرد.

مصوبه دستمزدها: پیروزی یواشکی!

مصوبه دستمزدها یک مصوبه جنایتکارانه در تعرض به طبقه کارگر است. موقعیت کارگران، شاغل، بیکار و خانواده های کارگری را عقب میراند. با همه بگیر و ببندشان گردانندگان این سناریو نخواستند، نتوانستند و جرات نکردند که دخالت توده کارگر را در رابطه با مصوبه دستمزدها جستجو کنند. به این دلیل ساده که پشتوانه قانون، ضمانت دستگاه سرکوب تا چه برسد کاسه و کوزه "کارگر پناهی" حضرات؛ هیچ کدام به گرد پای نارضایتی میان کارگران نمیرسد. جایی که کسی یا چیزی جلودار کارگر نباشد، کسی از مسئولین جان سالم بدر نمیرد.

همه فلسفه و خاصیت فصل دستمزدها در پس راندن توده کارگر است. رای و اراده و دخالت خود کارگران را عقیم میگذارد. از مصوبه دستمزدهای 1401 طبقه حاکم در ایران نکبت، خفت و جبن میبارد. دنیایی از توطئه و تعرض پشت این مصوبه خوابیده است اما اثری از "پیروزی" در آن یافت نمیشود. چُسان فُسان "نمایندگی" منافع کارگران؛ تعزیه و سینه زنی اینترنتی برای "کارگران مظلوم"، و در پایان "پیروزی یواشکی"؛ تنها و تنها فراخوان طبقه حاکم به طبقه

بنا به آمار رسمی و غیر رسمی نود درصد از کارگران مشمول این مصوبه نیستند. با احتساب کارگران قراردادی و فصلی و غیر رسمی، بیکاران و زنان طبقه کارگر بخش ناچیزی از کارگران از "موهبت" دستمزدهای موعود برخوردار شده اند.

سوال موجه و غیر قابل اغماض در مقابل فعالین کارگری و کمونیستی این است که تا کی باید به این ساختار دستمزدی تن داد؟ این چیزی بیشتر از یک خودکشی تدریجی و داوطلبانه نیست. این ساختار بمثابة یک کفتار از خون طبقه ما میخورد، تباهی بیشتر میافریند و به پراکندگی و تفرقه و یاس دامن میزند.

کیست که این وضعیت استیصال آمیز را سرنوشت محتوم طبقه کارگر بداند؟

ساختار " تعیین سالانه دستمزدها " را نباید پذیرفت

این ساختار شایسته هیچ انسان، هیچ کارگری نیست

در پایان فصل دستمزدها و در میان هیاهوی یک مصوبه دستمزد ایستاده ایم. آیا کسی بدرستی میداند دستمزد دریافتی کارگران چقدر خواهد بود؟ اکنون در میان همه و هیا و در میان وعده هایی که دود میشود، و در بده بستان انواع مراجع و قوانین دستمزدها در پرده ابهام فرو میرود و از همیشه نا معلوم تر است. مساله اساسی آنجاست که کارفرما عملاً چقدر به این مصوبه پایبند خواهد بود؟ دستمزدهای مصوب در این پروسه بنا به تعریف پایین ترین حد ممکن است عملاً هم در تجربه زنده یک نسل از طبقه کارگر شاهدیم که دائماً خانواده های کارگری به دستمزدهای پایینتر و ناامنی فزون تر رانده شده اند. بنا به اظهارات وزیر کار و

دستمزدها، جنبش کارگری و اول مه

دستمزد، تجسم بختک جان سختی است که بر زندگی مزد بگیران و خانواده شان سایه انداخته است. نبردی بی پایان بر علیه فقر و گرسنگی مزمن صغیر و کبیر اعضای خانواده را به کار، کار و کار بیشتر میراند، تباهی و فرسودگی از سر و کول انسانها بالا میرود اما وسیع یک خانواده کارگری حتی بزحمت به تامین خوراک و پوشاک میرسد. هنوز از همه بدتر کابوس گرانی و بیکاری آرام و قرار را از توده وسیع طبقه کارگر بریده است. واضح است که وضع همه یکسان نیست. بخش مهمی از کارگران در بخش های صنعتی پر رونق از موقعیت کاری بهتر و با ثبات تری برخوردارند. اما هجوم این کارگران به اضافه کاری و شرایط دشوار کار راه را بر هرگونه خوش بینی مینند.

ایران در سرسام تولید و نعمت و رفاه، سهم کارگران در بهترین حالت از میزانی که بتواند به زندگی خود ادامه دهد و باز هم کار کند فراتر نمیرود. در این نظام ما نیروی کار هستیم و سهم زندگی ما آنقدر است که برای سرمایه با صرفه باشد. ما هر چه بیشتر کار میکنیم، زنجیرهای اسارت ما بیشتر تقویت میشود. برای سرمایه هیچ مرزی برای عقب راندن و عمق تلاشی هست و نیست و حرمت کارگر وجود ندارد. آماده بکار بودن ما برای سرمایه به این معنا است که زندگی ما تامین است، حتی اگر سفره مان خالی باشد و شکم های خود را از سطل های زباله سیر کنیم.

مساله اصلی برای طبقه کارگر در میزان دستمزدها دقیقاً آنجاست که به چه زندگی تن میدهیم. مزد ما با اندازه انتظاری است که از زندگی داریم و در آن سطح رقم میخورد که توانسته باشیم این انتظارات را به پرچم مبارزات متحد تبدیل کنیم. و این ما را به اول مه، روز جهانی کارگر میرساند.

شعار افزایش فوری دستمزدها شعار متحد کننده و فراگیر است که وسیع ترین بخش های طبقه را حول عمیق ترین نارضایتی گرد میآورد. این خواست مرز میان منافع مستقل طبقه کارگر با افشار و طبقات ممتاز جامعه را روشن میسازد و توأم با جلای سوسیالیستی اول مه، طبقه کارگر را در نقش آلترناتیو برای تولید و اقتصاد و سعادت جامعه به جلو میراند.

نشریه علیه بیکاری

سردبیر: مصطفی اسدپور

مدیر مسئول: سیوان رضایی

تماس: آدرس ایمیل info@a-bikari.com

مقالات این شماره توسط مصطفی اسدپور نوشته شده است. استفاده از مطالب با ذکر منبع آزاد است.

از انتشارات

علیه بیکاری

WWW.A.BIKARI.COM

سویاگسم نادیا همین است، یک قطار زبانی سرپاده، یک قطار زبانی زبانه، یک قطار زبانی خوشبختی، یک قطار زبانی بر روی یک قطار زبانی آزادی، وگرنه به چهره کسی بر امانی ناریج! به ودهای به کسی که جزو دنیا آمده باشد، به خوشبختی و رفاه و برتری برای آدمیانی که در همان دوره‌های زبانی می‌نشیند که با زبانی می‌نشیند و چشمانی نوی چشمان است و همان دور را نفس می‌کشد.

مجموعه صومین کارگران
چرا و چگونه؟
مجموعه رمانهای عاشقانه و آرمان‌های کارگران
علیه بیکاری

استاد
از زندگی‌نامه یکه از پانزده سوویتست
«اگوست پالم»
مجموعه مقالات

پارسی‌نستان
جلو افتاده راه را نشان می‌دهند
مجموعه مقالات
www.a-bikari.com

کارگران و مساله بیکاری
www.a-bikari.com

مروری بر مهمترین اعتراضات کارگران معادن در ایران
(فصلنامه سشاهان ۱۳۹۹ تا ۱۳۹۲)
مجموعه مقالات

کلماتی از آتش و باروت
دستمزدها از زبان کارگرا
مجموعه مقالات

سوسیالیسم و سوسیالیستها
سؤالات و جوابها
مجموعه مقالات

در تدارک روز جهانی کارگر
روز جهانی کارگر
کارگران جهانی متحد شوید!
مجموعه مقالات

نه برای او ...
روایتی از بیکاری یک کارگر ساختمانی
روایتی از زندگی دور و برها
مجموعه مقالات

انتصاه "ر"ه (مصانها و)
مروری بر مهمترین اعتراضات کارگران بخش صنعت
(سشاهان ۱۳۹۹ تا ۱۳۹۲)
مجموعه مقالات

اعتصاب نان و دستمزدها!
اعتصاب حرمت، اعتصاب غرور و شرافت کارگری
(روزنامه و مروری بر اعتصاب کارگران نیشکر هفت نهد - تابستان ۱۳۹۹)
مجموعه مقالات

گارد گرسنگان
روزهای مبارزه و اشکال مبارکمانی همیشه با و شوره‌های مبارکمان
مجموعه مقالات

شهری زنانه و کارگری
مجموعه مقالات

سوسیالیسم و سوسیالیستها (جزوه دوم)
پنداشت های کوتاه تبلیغی
مجموعه مقالات

ایران بر بستر چهار اعتصاب
(هفت تپه، فولاد اهواز، هیکو و آذربای)
مجموعه مقالات

یک گنگوی کارگری در وقت نهار
مجموعه مقالات